

КИТОБЛАРГА ИЙМОН КЕЛТИРИШ

“Мұхтасар ақида” китобидан иқтиbos

[Ўзбекча – Uzbek – اُزبکي]

Шайх Аҳмад ибн Абдурраҳмон
Ал-Қозий

Мутаржим: Абу Жаъфар Бухорий
Мұхаррир: Абу Абдуллоҳ Шоший

الإِيمان بالكتب

مقالة مقتبسة من كتاب "العقيدة الميسرة"

[Ўзбекча – Uzbek –]

د. أحمد بن عبد الرحمن القاضي

٤٣٩

ترجمة: أبو جعفر البخاري

مراجعة: أبو عبد الله الشاشي

(САМОВИЙ) КИТОБЛАРГА ИЙМОН КЕЛТИРИШ

Китобларга иймон келтириш — «Аллоҳ таоло пайғамбарларига одамлар учун хидоят, раҳмат, мавъиза, барча нарсанинг баёни ва уларга қарши ҳужжат бўлиши учун китоблар нозил қилган эканига қатъий эътиқод қилиш», демакдир.

Китобларга иймон келтириш баъзи ишларни тақозо қиласди:

Биринчи: Аллоҳ таоло исмлари хақида аниқ хабар берган китобларга муайян, исмлари хақида хабар бермаган китобларга умумий тарзда иймон келтириш.

Бу китобларнинг энг буюклари учтадир. Улар:

1 — Таврот

Аллоҳ таоло Тавротни Мусо алайҳиссолату вассаломга нозил қилди. Аллоҳ таоло айтди:

﴿ قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي أَضْطَفْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَحُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ . وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَحُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأَمْرَ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَخْسِنِهَا سَأْرِيكُمْ دَارُ الْفَاسِقِينَ ﴾

«Аллоҳ айтди: «Эй Мусо, ҳақиқатан Мен сени одамлар устида пайғамбарим бўлишга ва (бевосита)

каломимни эшишишга танлаб олдим. Бас, сенга ато этган нарсамни (яъни пайғамбарликни) олгин ва шукр қилгувчилардан бўлгин!» Унинг учун лавхларга (яъни Таврот варакларида) ҳамма нарсани — панд-насиҳат ва барча нарсаларнинг тафсилотини ёзиб қўйдик ва: «Уларни маҳкам ушлагин ҳамда қавмингни у панд-насиҳатларнинг энг гўзалларини олишларига буюргин» (дедик). Энди сизларга итоатсиз кимсаларнинг диёрини кўрсатурман» (Аъроф: 144, 145);

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التُّورَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾

﴿لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا﴾

﴿عَلَيْهِ شُهَدَاءُ﴾

«Албатта, Биз Тавротни ҳидоят ва нурни ўз ичига олган ҳолда нозил қилганимиз. Аллоҳга бўйинсунувчи бўлган пайғамбарлар, илоҳий билим эгалари ва донишмандлар ўзларига Аллоҳнинг китоби омонат қўйилгани сабабли яҳудийларга у (яъни Таврот хукмлари) билан хукм қиласидилар. Улар бу китоб устида гувоҳдирлар» (Моида: 44).

2 — Инжил

Аллоҳ таоло Инжилни Ийсо алайҳиссолату вассаломга нозил қилди. Аллоҳ таоло айтди:

﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ﴾

﴿الْأَنْجِيل﴾

«Сўнгра уларнинг изларидан кетма-кет пай-ғамбарларимизни юбордик ва Ийсо бинни Марямни хам (уларнинг) ортидан юбордик ва унга Инжил ато этдик» (Ҳадид: 27);

﴿وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًىٰ وَنُورٌ وَمُصَدِّقاً لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التُّورَةِ﴾

﴿وَهُدًىٰ وَمُوعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ﴾

«... ва унга хидоят ва нурни ўз ичига олган, ўзидан олдинги Тавротни тасдиқлагувчи ва тақвадорлар учун хидоят, панд-насиҳат бўлган Инжилни бердик» (Моида: 46).

3 — Аллоҳ таоло Мұҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламга юборган Қуръони Карим

Аллоҳ таоло айтди:

﴿وَأَنَزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقٍِّ مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمَهِمُّنَاٰ﴾

﴿عَلَيْهِ﴾

«Сизга эса (Эй Мұҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам) ўзидан олдинги **китоб**(ларни) тасдиқлагувчи ва у (китоблар) устида гувоҳ бўлган бу Китобни ҳакқирост нозил қилдик» (Моида: 48).

(4) — Аллоҳ таоло Довуд алайҳиссаломга нозил қилган Забур

Аллоҳ таоло айтди:

﴿وَآتَيْنَا دَاؤْوَدَ زَبُورًا﴾

«Биз Довудга Забурни бердик» (Исрө: 11).

(5) — Иброҳим алайҳиссаломнинг сахифалари

Аллоҳ таоло айтди:

﴿إِنَّ هَذَا لِفِي الصُّحْفِ الْأُولَىٰ . صُحْفِ إِنْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ﴾

«Дарвоқеъ бу (Сурада мазкур бўлган панд-насиҳатлар) аввалги (пайғамбарларга нозил бўлган) сахифаларда — Иброҳим ва Мусо сахифаларида ҳам бордир» (Аъло: 18, 19).

Иккинчи: мазкур китобларнинг бузилмаган хабарларини тасдиқлаш.

Аллоҳ таоло Исроил ўғилларига туширилган илоҳий китобларга лафзий ва маънавий ўзгартишлар кириб кетганидан хабар бериб шундай деди:

﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلَمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾

«... сўзларни ўз ўринларига қўйилгандан кейин ўзгарирадиган ...» (Моида: 41);

﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلَمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾

«Улар (Тавротдаги Мухаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг пайғамбар бўлишлари ҳақидаги) сўзларини ўз ўринларидан ўзгарирадилар» (Моида: 13);

﴿ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يُلْوُنَ الْسِتْهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسِبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُمْ بَلَّمُونَ ﴾

«Улардан (яхудийлардан) яна бир гурухи борки, сизлар Китобдан (Тавротдан) бўлмаган нарсани Китобдан деб ўйлашингиз учун Таврот китобини тилларини бураб (бузиб-ўзгартириб) ўқийдилар ва Аллоҳнинг хузуридан келмаган (ўзларининг сўзларини) «Аллоҳнинг хузуридан келган», дейдилар. Улар билиб туриб Аллоҳ ҳақида ёлгон сўзлайдилар» (Оли Имрон: 78).

Куръони Каримга келсақ, Аллоҳ таоло уни ҳимоя қилиш кафолатини ўз зиммасига олди ва айтди:

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَرَأْنَا الدِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾

«Албатта бу эслатмани (яъни Куръонни) Биз Ўзимиз нозил қилдик ва шубҳасиз, Ўзимиз уни сақлагувчимиз» (Хижр: 9);

﴿ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ . لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ ﴾

من حَكِيمٍ حَمِيدٍ

«Шак-шубҳасиз у азиз — қудратли Китобdir. Унга олдидан ҳам, ортидан ҳам (хеч қандай) ботил-ноҳақлик келмас (яъни Куръони Каримнинг ҳеч қайси томонидан бирон китоб ё ҳужжат келиб уни

ботил қила олмас, чунки у) **ҳикмат ва ҳамду сано әгаси томони-дан нозил қилингандир»** (Фуссилат: 41, 42).

Шунга кўра, ахли китобларнинг қўлларидағи мавжуд китобларда зикр қилинган ва «исроилиёт» деб аталган хабар ва ҳикоялар уч ҳолатдан биридадир:

Биринчиси: улар Куръони Каримда келган хабарларга мувофиқдир.

Бундай пайтда муқаддас китобимиз — Куръони Карим гувоҳ бўлгани боис уларнинг тўғри эканини эътиқод қиласиз. Масалан: тўфон, Фиръавн тарафдорларининг ғарқ қилиниши ва Ийсо алайҳиссолату вассалом мўъжизалари ҳақидаги хабарлар.

Иккинчиси: қадимги самовий китобларда келган хабарлар Куръони Каримдаги хабарларга зид.

Биз мазкур хабарларнинг ботил экани, чунки, улар китоб аҳлари ўйлаб топган, қўллари билан ёзишган ва тилларини бураб талаффуз қилишган уйдирмалар эканини эътиқод қиласиз. Масалан, уларнинг Лут алайҳиссалом ҳақида: «Лут май ичган ва қизига зино қилган!», Ийсо алайҳиссаломни эса Тангри ёки Аллоҳнинг ўғли ёхуд учтанинг учинчиси, дейишлари. Бу икки пайғамбарнинг мазкур сифатларда бўлишлари мумкин эмас ва Аллоҳ таоло ундей сифатлардан ўта покдир!

Учинчиси: Куръондаги хабарларга мувофиқ ҳам, зид эмас эмас.

Биз бундай хабарларни, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам қўйидаги ҳадисларига кўра, тасдиқ

ҳам этмаймиз, рад ҳам қилмаймиз: «Агар сизларга китоб аҳллари (китобларида бўлган хабарлар ҳақида) гапирсалар, уларни тасдиқламанглар ва рад ҳам қилмай: Биз Аллоҳга, Аллоҳнинг китоблари ва пайғамбарларига иймон келтиридик, — денглар. (Шундай қилсангизлар, у айтилган хабарлар) ҳақиқат бўлса рад қилмаган, ботил бўлса тасдиқламаган бўласизлар!» (Ином Аҳмад ва Абу Довуд ривоятлари).

Бироқ, мазкур хабарларни тилга олиш ҳам жоиздир. Расууллоҳ соллаллоҳу алайхи ва саллам бу ҳақда шундай деганлар: «Исроил ўғиллари ҳақида гапираверинглар, бирон зарари йўқдир» (Ином Бухорий ривояти).

Учинчи: Куръон шариати билан ҳукм қилиш.

Аллоҳ таоло Куръони Каримни аввалги китобларни ўз ичига олган, яъни, ҳукм қилувчи, омонатли ва уларга гувоҳ бўлган ҳолатида нозил қилди. Куръон у китобларда мавжуд манфаатларни олиб, уларнинг баъзи аҳкомларинигина бекор қилди. Шу боис, Куръон олиб келган шариатдан бошқа нарсага эргашиш ҳаромдир. Аллоҳ таоло Таврот ва Инжилни зикр қилганидан кейин шундай деди:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًاٰ
عَلَيْهِ فَاحْكُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَشَيَّعْ أَهْوَاءُهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ
لِكُلِّ جَعْلَنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ وَلُؤْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكُنْ لَّيْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾

فَيُسْتَكِنُ بِمَا كُثِّرْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ . وَأَنِ الْحَكْمُ بِيَنْهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُ
 أَهْوَاءِهِمْ وَاحْذَرُهُمْ أَنْ يُفْتَنُوكُمْ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ فَإِنْ تَوَلُّوْا
 فَاعْلَمُ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصَيِّبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
 لَفَاسِقُونَ أَفَحُكْمُ الْجَاهِلِيَّةِ يَنْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنَ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ

﴿يُوقِّنُونَ﴾

«Сизга эса (Эй Мұхаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам) ўзидан олдинги китоб(ларни) тасдиқлағувчи ва у (китоблар) устида гувоҳ бўлган бу Китобни ҳаққирост нозил қилдик. Бас, одамлар ўртасида Аллоҳ нозил қилган нарса билан ҳукм қилинг ва Сизга келган ҳақдан юз ўгириб, уларнинг ҳавои нафсларига эргашманг! Сизлардан ҳар бир миллат (яъни дин) учун (алоҳида) шариат ва йўл қилиб қўйдик. Агар Аллоҳ хоҳласа эди, ҳаммангизни бир миллат қилиб қўйган бўлур эди. Лекин ўзи ато этган нарсаларда сизларни имтиҳон қилиш учун (ҳар бир миллатга алоҳида шариат йўл қилиб қўйди). Бас, яхши амалларга шошилингиз! Барчангизнинг Аллоҳга қайтишингиз бор. Сўнг у зот сизларга ихтилоф қилгувчи бўлган нарсаларингизнинг хабарини берур. (Эй Мұхаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам), улар ўртасида Аллоҳ нозил қилган нарса билан ҳукм қилинг, уларнинг ҳавои нафсларига эргашманг ва Аллоҳ сизга нозил қилган ҳукмларнинг айримларидан сизни буриб фитнага солиб қўйишларидан эҳтиёт бўлинг! Агар (сизнинг ҳукмингиздан) юз ўгирсалар, билингки,

Аллоҳ уларга айрим гуноҳлари сабабли мусибат етказшни истамоқда. Шубҳасиз, одамлардан кўплари итоатсиздирлар. Динсизлик хукмрон бўлишини истайдиларми?! Иймонлари комил бўлган қавм учун Аллоҳдан ҳам гўзалроқ ҳукм қилгувчи ким бор?!» (Моида: 48 - 50);

﴿إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَأَكَ اللَّهُ وَلَا
تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا﴾

«Албатта, Биз сизга ушбу Ҳақ Китобни (Куръонни) одамлар орасида Аллоҳ кўрсатган йўл билан ҳукм этишининг учун нозил қилдик. Сиз хоинларни ҳимоя қилгувчи бўлманг» (Нисо: 105).

Тўртинчи: бутун самовий китобларга иймон келтириб, уларни айрмаслик.

Аллоҳ таоло айтди:

﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِيَغْضِبِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءٌ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ
مِنْكُمْ إِلَّا خَرْزٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِ الْعَذَابِ
وَمَا اللَّهُ بِعَغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾

«Ё китобнинг (Тавротнинг) бир қисмига ишониб, бир қисмини инкор қиласизми? Орала-рингдан ким бу ишни қилса, унинг жазоси бу дунёда расво бўлиш, Қиёмат Қунида эса қаттиқ азобга дучор қилинадилар. Аллоҳ қилаётган ишларингдан ғофил эмасдир» (Бакара: 85);

﴿ هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحْبِّبُونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَلَوْ مُنْوَنَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ﴾

«Хой (мүмінлар), сизлар уларни яхши кўрасизлар-у, улар сизларни сўймайдилар. Сизлар ҳамма китобларга иймон келтирасизлар-у (улар сизларнинг китобингизга иймон келтирмайдилар)» (Оли Имрон: 119).

Бешинчи: (Самовий китоблардаги аҳкомларни яшириш, ўзгартериш, улар ҳақида ихтилоф қилиш ва Аллоҳ қаломининг баъзи қисмини бошқа қисми билан камситиш.

Аллоҳ таоло айтди:

﴿ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيَثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتَبِعُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْثُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَأَءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَفُوا بِهِ ثُمَّاً قَلِيلًا فِيْشَ مَا يَشْتَرُونَ ﴾

«Эсланг (эй Мухаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам), Аллоҳ Китоб берилган кимсалардан «Албатта у Китобни одамларга очиқ баён қилурсизлар ва яширмайсизлар!» — деб аҳд-паймон олган эди. Сўнг улар бу аҳд-паймонни ортларига ташладилар ва уни озгина қийматга сотдилар. Уларнинг бу олди-сотдилари нақадар ёмон иш бўлди!» (Оли Имрон: 187);

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْثُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثُمَّاً قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يَكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُرَزِّكِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى

وَالْعَذَابُ بِالْمُغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرُهُمْ عَلَى النَّارِ . ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٤﴾

«Аллоҳ нозил қилган Китоб (Таврот)дан иборат бўлган нарсани (Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг пайғамбарлигини) беркитадиган ва уни озгина қий матга сотадиган кимсалар қоринларини фақат олов билан тўлдирадилар — уларга Қиёмат Кунида Аллоҳ сўзламайди — боқмайди ва уларни (гуноҳларидан) покламайди. Улар учун аламли азоб бордир. Ана ўшалар хидоят ўрнига залолатни, мағфират ўрнига азобни сотиб олган кимсалардир. Жаҳаннам ўтига мунча сабр-тоқатли эканлар-а? Ўша (азоб) Аллоҳ бу Китоб (Таврот)ни ҳақ билан нозил қилгани сабаблидир. Албатта бу китоб хусусида талашиб-тортишадиган кимсалар ҳеч қачон (ҳақ билан) келиша олмайдилар» (Бақара: 174 - 176);

﴿فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْثُرُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِمَّا كَتَبْتُ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِمَّا
يَكْسِبُونَ ﴾

«Ўз қўллари билан китоб ёзиб, сўнгра озгина қийматга сотиш учун: «Бу китоб Аллоҳ хузуридан келди», дейдиган кимсаларга ҳалокат бўлғай, бас, ёзган нарсалари уларга ҳалокат бўлғай, топган фойдалари уларга ҳалокат бўлғай» (Бақара: 79).

Мұхаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Аллоҳнинг китобини баъзисини баъзиси билан урмангиз! Чунки, тортишувга берилған ҳар бир халқ залолатга юз тутган» (Табарий ривояти).

